

Kommentarer till SVA:s slutrapport SVA 666/09

För att läggas till handlingarna i JO utredning dir. nr. 800-2011

Fredriksdal den 16 mars 2011

Till:

JO Agneta Lundgren Byråchef

För kännedom till:

Andreas Carlgren Miljö minister
Eskil Erlandsson Landsbyggds minister
Maria Ågren Generaldirektör Naturvårdsverket
Anders Engvall Generaldirektör Statens veterinärmedicinska anstalt
Mats Persson Generaldirektör Jordbruksverket
Lisa Sennerby Forsse Rektor Statens Lantbruksuniversitet

Från:

Lars-Olof Lundgren VD Lotin AB
Möbelvägen 17
57175 Fredriksdal

Bilagor:

- Bilaga 1. SVA:s slutrapport SVA 666/09. (tidigare inlämnad till JO)
- Bilaga 2. Bildbilaga med insyn från fällornas långsidor från Fredriksdal.
- Bilaga 3. Bildbilaga med bottenmaterial från Bålsta/Fredriksdal.
- Bilaga 4. Bildbilaga med avlivningslucka från Bålsta/Fredriksdal.
- Bilaga 5. Beskrivning av DFD/PSE kött.
- Bilaga 6. SVA:s förteckning över inlämnade vildsvin med datum och skador.

Fångsterna av vildsvin i Lotin L114 och L115 har skett vid följande tidpunkter.

Fångst 1-6 sker under januari till 14 februari 2010 i Bålsta 4 av 6 vildsvin har total 15 skador.

Fångst 7-8 sker 20-21 april 2010 i Örebro inga skador.

Fångst 9-12 sker 20-21 april 2010 i Bålsta inga skador.

Fångst 13 sker 27-28 januari 2011 i Bålsta 2 fläkningskador konstateras.

Utöver detta har två suggor fångats och släppts i Bålsta ev. synbara skador har ej redovisats.

Den 4/3 ringde undertecknad Gete Hestvik patolog vid SVA och vi gick igenom samtliga testresultat och enl. Gete så har samtliga 5 skadade vildsvin ådragit sig dessa skador vid testet i Bålsta.

Ytterligare ett antal samtal med Gete är gjorda för att trippel kolla, att samtliga uppgifter i denna skrivelse är i överensstämmelse med de protokoll som förts vid de patologiska undersökningarna av vildsvinen.

Undertecknad måste börja med att göra en rättelse.

I flera handlingar till JO m.fl. hänvisas till tester som skett i Örebro och Flen och det stämmer bara till hälften. Testerna har utförts i Örebro och Bålsta.

Undertecknad ber om ursäkt för misstaget, men felet ändrar likväl inga frågor eller påståenden i sak.

Här nedan följer kommentarer till den rapport ang. test av vildsvinsfällor som färdigställdes av Statens veterinärmedicinska anstalt SVA, där undertecknads fällor Lotin L114 och L115 har ingått i testet.

Det finns all anledning att starkt ifrågasätta den vetenskapliga nivån, med vilket detta arbete är utfört.

Rapporten som kostat skattebetalarna 2 miljoner kronor, är att betrakta som värdelös ur vetenskaplig synvinkel, då 12 djur har används när det enl. EUavtalet krävs 20 djur för att testet skall få ett internationellt vetenskapligt värde.

En reflektion från innehållet i rapporten är att det helt saknas information om fällornas storlek och vilka åldersgrupper som är tillåtna för de olika fällorna, då takhöjden varierar markant från ca 0.5-1.2 m.

I dessa sammanhang har Jordbruksverkets transportregler för den avsedda djurarten tillämpats vid tidigare typgodkännanden av levandefångstfällor, vilket helt åsidosatts av både NV och SVA.

Likaså finns inte en stavelse om personlig säkerhet, och hur en fångad människa ska ta sig ut ur fällan.

En mycket märklig anmärkning från SVA som indikerar att författaren av denna rapport ej sett våra fällor på bild och än mindre studerat dem i verkligheten.

Enl. rapporten behövs inspektionsluckor på fällans långsidor för bedömning av det fångade viltet.

Det tycks ha undgått författaren av rapporten, att fällan består av rasterad plåt med flera tusen 6 mm hål placerade utmed fällans långsidor. Undertecknad kan utan problem läsa det finstilla i vårt eget produktblad, genom fällans långsidor, oavsett placering i fällan. Se de bifogade bilderna.

Lotin AB har rekonstruerat de troliga händelseförlopp som lett till en del av de skador som redovisats i rapporten från SVA med dir. nr. SVA 666/09. Vad det gäller alla fläkningsskador, så finns en teori om dessa skadors uppkomst beskriven i texten nedan.

Först vill Lotin AB göra en erinran om jaktlagen §27, där står att onödigt lidande skall undvikas vid jakt. Mycket arbete är nerlagt från SVA:s sida för att få fram värden för PSE tester, där värden på fällfångade vildsvin jämförts med värden på vildsvin skjutna på åtel.

Trots upprepade uppmaningar från undertecknad m.fl. att även göra jämförande PSE tester på vildsvin som är jagade med hund, samt även tester från de nya jaktformer där hundar jagar i flock.

Det har visat sig att i vissa fall springer hundarna ikapp vildsvinen och håller kvar den individ som inte orkar springa längre, varpå jägaren dödar vildsvinet på ett mer handgripligt sätt.

Hur tolkas jaktlagens §27 om onödigt lidande i detta fall, och varför är ett sådant vildsvin inte PSE testat. PSE nivån i ett sådant vildsvin bör vara av stort intresse i en jämförande utredning som denna, där det eftersträvas att bedöma humana jaktformer som harmonierar med Jaktlagens §27.

Om §27 i jaktlagen skall följas så innebär detta med stor sannolikhet, att fällor och åteljakt är de minst stressande jaktformerna. Därför borde dessa jaktformer vara de enda tillåtna vid jakt på vildsvin.

Ytterligare en parameter som borde beaktats är DFD kött, om dessa tester har för avsikt att uppvisa en vetenskaplig karaktär.

Det bör även vara av intresse att göra jämförande tester avseende DFD värden i köttet. DFD i kött är resultatet av långvarig utmattning, som med stor sannolikhet återfinns i vildsvin som är jagade med hund.

Sannolikt är förhållandet sådant att DFD värden ej går att uppmäta i fällfångade vildsvin, och ej heller i vildsvin skjutna på åtel. För oss fälltillverkare är det av största betydelse att detta blir vetenskapligt fastställt, så att dessa resultat senare kan jämföras mot vildsvin jagade med hund, och därefter kan olika jaktformer jämföras och bedömas efter jaktlagens §27.

De som bestämt vilka parametrar som skall ingå i testet har med all sannolikhet haft full kännedom om DFD kött, men här kommer troligen egenintressen in i bilden då sådana mätvärden skulle inverka negativt för de intressegrupper som vill jaga vildsvin med hund. Dessa intressegrupper är väl representerade bland de personer som finns i sfären runt testerna av vildsvinsfällor, och de skyddar givetvis sina egenintressen.

Fakta om Köttkvalitet avseende DFD/PSE:

DFD kött har pH:6.2 och släpper ej ifrån sig vätska vilket startar en tidig förruttnelse och ett oätligt kött. PSE kött har pH:5.2 och släpper ifrån sig för mycket vätska, vilket gör köttet torrt men fortfarande ätligt. Se bifogad beskrivning.

I detta svar avser vi från Lotin AB att föra i bevis att fällor som ingått i testet har manipulerats, i syfte att försöksdjuren skall skadas och fällan skall underkännas.

Eftersom de inblandade ingått i ett statligt finansierat forskningsprojekt på uppdrag av ytterligare en statlig myndighet så överlåter undertecknad till JO, att avgöra om det finns tillräckliga skäl för att starta en förundersökning av händelserna i samband med att försöksdjuren troligen skadats avsiktligt.

En reflektion när man läser rapporten är att vildsvinens beteende vid ankomsten till fällorna beskrivs noggrant i övriga fällor av den fältpersonal som deltagit vid fångstplatsen.

Av de 15 fångade vildsvin i Lotin fällorna är endast en ankomst beskriven.

Vad har hänt med resten av redovisningen, och i vilket skick var de två suggor som släpptes ut i Bålsta.

Särskilt med tanke på att den slutliga skadefrekvensen är 45% på de vildsvin som fångats i Bålsta.

Där 5 vildsvin sammanlagt dragit på sig 17 skador, vilket ger ett medelvärde på 3.4 skador/individ.

SVA vill bedöma utstickande detaljer och skruvar i generella termer, och det kan vi ha förståelse för i de fall där fällorna tillverkas hantverksmässigt, och risken för variationer i material och måttavvikelser över tid är överhängande.

Vår produktion sker dock i styrda CNC maskiner där allt är förprogrammerat och detaljerna tillverkas identiska med toleranser som ligger på hundradelar, här blir heller inga variationer i materialet.

Den tekniska bedömning vi erhållit från SVA, ser vi som lekmanmässig i sammanhanget.

Då inga anmärkningar sker i konkreta termer, med sakligt belagda underlag i form av skador relaterade till olika tekniska lösningar.

Ej heller finns det beskrivet minsta tillåtna luftgenomströmning i det material som testats, vilket är avgörande för djurens hälsa.

För att läsaren ska få en uppfattning om orimligheten i påståendet att fällorna har varit fyllda med flis, så har vi riggat en fälla med rätt mängd flis och fotograferat detta.

Fällans tröskel är 11 cm hög och skall inte synas när bottenmaterialet är inlagt vilket motsvarar ca 350 L. I det bifogade bildmaterialet syns även fästena för snubbeltråden, som fältpersonalen flyttat utan att först fråga oss om vår tillåtelse för att göra förändringar i konstruktionen.

Fästena för snubbeltråden är levererade 60 cm från golvet, och när vi kom till Bålsta var alla snubbeltrådar flyttade till 9 cm från golvet.

Denna förändring innebär att om det funnits flis i fällan efter våra instruktioner, så skulle snubbeltråden varit minst 2 cm under flisen i fällans botten, och följaktligen skulle fällorna varit obrukbara.

Bristen på bottenmaterial påpekade undertecknad senast under mötet hos NV 7/12 2010, och möttes med ett mycket aggressivt bemötande av fältpersonalen från Bålsta, som också var närvarade vid mötet.

Med de bifogade bilderna får det anses vara färdigdiskuterat i fågan om flisens vara eller inte vara, samt att de ansvariga från Bålsta får se sig överbevisade i denna fråga.

På de bifogade bilderna från Fredriksdal är flis först utbredd på golvet i den mängd som fältpersonalen var informerad om. Därefter bökar vi upp flisen längs med sidorna, som synes så går det inte att öppna några större ytor i golvet mitt, även om man gör sitt yttersta för att skapa dessa.

Vildsvinen arbetar inte lika systematiskt när de bökar upp bottenmaterialet i fällan som vi gjort vid denna rekonstruktion, vilket bör leda till att flisen som just bökats upp trampas ner i nästa stund.

Är det sedan flera vildsvin samtidigt i fällan, så är det helt omöjligt att böka upp bottenmaterial längs med sidorna så som bilderna från Fredriksdal visar.

Vid vår rekonstruktion skottar vi också ut all flis för att visa hur stor högen blir utanför, därefter breder vi ut samma flis för att se den på en större yta. Jämför nu bilderna från Fredriksdal med de bilder som togs vid fällorna i Bålsta, skillnaden är tämligen uppenbar och bilderna talar sitt egna språk.

Vi har även skaffat fram några vildsvinshuvuden och rekonstruerat hur det gick till när en bete gick av, vilket också är den sannolika orsaken till de skador på läppar och tryne som uppstått i Bålsta.

Denna bildserie visar hur vildsvinet har haft möjlighet att sticka ut både tryne och större delen av munnen, då avlivningsluckorna lämnats öppna vid testet i Bålsta.

Dessa luckor är konstruerade med en självlåsand konstruktion, som gör det omöjligt för vildsvinet att peta upp luckan även om fångstmannen skulle glömma att dra åt låsskruven.

Vad det gäller fälltesterna i Bålsta, så stod alla sex skjutluckor öppnade när vi kom dit den 6/4 2010.

På bilderna från Bålsta går det se att blodfläckarna runt hålet för avlivningsluckan inte stämmer överrens med blodfläckarna på luckan, vilket bevisar att luckorna varit öppna vid fångstillfället.

Lotin AB har riktat kritik mot Naturvårdsverket sedan det blev känt att Torsten Mörner vid SVA skulle bli projektansvarig för testen av vildsvinsfällor på uppdrag av NV.

Efter att undertecknad JO anmält den uppenbara jävsituation som förelåg, så fråntas Torsten Mörner sin uppgift som projektledare. Tyvärr satt resten av den utsedda fältpersonalen kvar och när inte alla personer med kopplingar till Torsten och Svenska jägareförbundet togs bort så blev beslutet verkningslöst.

Den kritik som undertecknad ska presentera här nedan, riktas enbart mot den fältpersonal som arbetade med fälltestet vid godset i Bålsta. Det går också att starkt ifrågasätta varför godset i Bålsta över huvud taget utsågs för fälltester, med tanke på ägarens övriga verksamhet och inställning till vildsvinsfällor.

Projektets patologer har skött sitt arbete efter det material de fått sig tillhanda från fältpersonalen, och efter vad som går att bedöma så är det patologiska arbetet utfört både noggrant och klanderfritt.

Det man kan vara något fundersam över är varför SVA:s patologer inte reagerat över att DFD värden saknas, samt att inga avlivningstillfällen har videofilmats för att ge författarna av rapporten en mer saklig grund till sina påståenden om vildsvinens uppförande vid ankomsten till fällorna.

I Örebro har 0 skador konstaterats av SVA i motsats till Bålsta med ett genomsnitt på 3.4 skador på 5 fångade djur. Dessutom fortsätter fläkningsskadorna från Bålsta att lämnas in i samband med att ytterligare ett enskilt djur fångas efter att golvet gjorts fullständigt halkfritt.

Undertecknad skulle vilja påstå att de som har försökt att frisera sanningen till sin egen fördel, har varit något överambitiösa i sin strävan att framkalla dåliga resultat.

Om vi inte agerat på det sätt som vi gjorde och tvingat igång testerna på nytt, så skulle vår fälla blivit underkänd på grund av för mycket skador som då var uppe i 67% av de fångade djuren.

Om dessa tester görs om, med seriöst arbetande personal fria från kopplingar och egenintressen, och där inget sker i fällornas närhet utan att två oberoende observatörer närvarar och videofilmade hela förloppet. Görs detta så kommer resultatet från dessa tester, att visa ett helt annat resultat än det nuvarande.

Att undertecknad vågar uttala sig så här drastiskt beror på att vi sålde bortåt 100 fällor innan domen i Marknadsdomstolen. Dir. nr. C 11/09

Ägarna till dessa fällor är väl medvetna om att de begår jaktbrott om fällorna används i dagsläget, men de väljer att använda fällorna i alla fall.

I dagsläget har dessa fällor fångat 1500-2000 vildsvin, och det finns inte en enda rapport från någon av dessa ägare att vildsvinen har skadat sig.

När sedan SVA tar in yrkesjägare för tester av exakt samma fällor och det blir 67% skadade djur på totalt 6 fångade individer, så är det inte några större svårigheter att räkna ut orsaken. Yrkesjägarna är av naturliga orsaker negativa till fällfångst av vildsvin, och direkt olämpliga som ansvariga för dessa tester.

Om vi nu överför 67% till de vildsvin som är fångade av mina kunder, så skulle det röra sig om 1000-1300 skadade vildsvin. Vilket i sin tur skulle renderat i minst 200-500 telefonsamtal till undertecknad, och minst lika många till samtliga journalister för alla lantbrukstidningar i landet.

Våra kunder är nämligen till största delen lantbrukare, av naturliga skäl är dessa lantbrukare stora djurvänner, vilket innebär att de har nolltolerans vad det gäller skador på de fångade vildsvinen.

Samtidigt hyser undertecknad ett visst medlidande med de intet ont anande konkurrenter, som genom det inträffade försatts i en synnerligen prekär situation.

Det är naturligt att man som tillverkare vill ha så lite konkurrenter som möjligt, men vi vill definitivt inte ha våra konkurrenter utmanövrerade på det vis som föreligger i dagsläget.

Lotin AB är efter 18 år i branschen störst i Norden på levandefångstfällor och det har vi blivit på ett seriöst sätt, vi vill se våra konkurrenter ute på mässorna och ta upp kampen om kunderna där.

Vem som ska få dessa marknadsandelar i framtiden, ska användarna ges tillfälle att avgöra själva, det har inga statliga verk någon rätt att lägga sig i, och bör i så fall strida mot ett antal lagar om fri konkurrens. Finns det dåliga fällor vad det gäller fångstlighet/kvallitet mm. bland de fällor som just testats, så kommer detta visa sig tämligen snabbt och då försvinner dessa fällor från marknaden på en naturlig väg.

Detta är den fria konkurrensens grundbult och det har Naturvårdsverket åsidosatt fullständigt, då en tillverkare haft monopol på den svenska marknaden sedan juli 2007. Detta förfarande får anses vara ytterst ansvarslöst av Naturvårdsverket, inte minst med tanke på det som står i rapporten om fällan.

Det mest beklämmande med hela testförfarandet är att det givetvis får göras tester, men det har aldrig varit ett krav för att erhålla ett typgodkännande av en levandefångstfälla, vilket NV vill göra gällande. Lotin AB m.fl. skulle vilja att NV talar om var i EUavtalet detta krav finns beskrivet.

Undertecknad är också ytterst tveksam till de kommentarer från SVA där subjektiva observationer, lämnade av fältpersonal med tydliga egenintressen redovisas som vetenskaplig fakta i rapporten.

För att observationer av det här slaget skall ha ett vetenskapligt värde, så ska detta videofilmas för att kunna bedömas av sakkunniga i efterhand. T.ex. kan en videokamera startats i bilen utom synhåll från fällan och sedan filmas hela förloppet tills fältpersonalen sitter i bilen på nytt och arbetet är avslutat. Då är den subjektiva bedömningen borttagen, och misstankar om manipulerade testresultat eliminerade.

Undertecknad vill hävda att de personer som arbetat med fälltesterna i Bålsta är tätt sammanslutna med Svenska Jägareförbundet, vilket leds av Torsten Mörner genom sitt ordförandeskap.

Kopplingen har bidragit till att egenintressen i sakfrågan, tagit överhand och lett till dagens situation.

När undertecknad besökte godset i Bålsta för att göra golven halkfria så deklarerade ägaren till godset sin negativa inställning till vildsvinsfällor helt öppet, med den motiveringen att då kunde grannarna fånga in "hans vildsvin" på sina förhållandevis små marker.

Vidare framkom att godset arrangerar jakter, och det skjuts minst ett hundratal vildsvin om året på godset.

Argumentet där ett abstrakt ägarförhållande beskrivs av de personer som utfordrar vildsvin i stor skala, är generellt återkommande över hela södra Sverige. Så vitt känt så ägs inte vilda djur av någon, men det tycks finnas oskrivna lagar i de fall där det pågår okontrollerad vildsvins uppfödning utan hägn.

Undertecknad anser att det finns ingen saklig grund för att klaga på utstickande detaljer och bultförband.

Lotin AB motsätter sig därför kraven på omkonstruktion av utstickande detaljer, bultförband samt inspektionsluckor på de inlämnade fällorna, med hänvisning till att skadepoängen vid ett korrekt utfört test skulle varit mellan 0-1/fångat djur. Nu är skadepoängen 8.7/fångat djur på grund av det som hände i Bålsta, och vi godtar inte att resultat med så tveksam bakgrund redovisas i detta sammanhang.

Vad det gäller golvet så tänker Lotin AB förebygga halkrisken som kan föreligga om en fälla ställs ut helt utan bottenmaterial, vilket strider mot de instruktioner för fällans handhavande som köparen informerats om.

Givetvis skall man som tillverkare vara lyhörd för signaler av det här slaget och förebygga eventuella skador i den mån det kan anses vara motiverat. Därför har vi redan köpt in verktyg för detta ändamål som präglar nersänkta runda bulor med plan botten på 20-25mm i diameter och 6-8mm i djup.

Då 4 av 13 vildsvin uppvisat skärskador i munhåla och tryne samt tandfraktur, som vi genom vår rekonstruktion har kunnat påvisa hur dessa skador har uppstått.

Eftersom det går att föra i bevis att skadorna uppstått på grund av medvetet gjorda handhavandefel, så ser Lotin AB ingen orsak till att förändra konstruktionen avseende utstickande detaljer och bultförband.

Att generella och för utredaren abstrakta åsikter om inspektionsluckor, bultförband och utstickande detaljer i fällan, per automatik skall medföra att redskapet ska konstrueras om är rena dumheter.

För att sådan kritik skall kunna tas på allvar får utredaren först skaffa sig bättre teknisk kompetens, samt redogöra konkret för de fel och brister som utredaren anser föreligga.

Lotin AB vill även se en förklaring, med hänvisning till skador som uppstått på grund av konstruktionen. När vi ansträngt oss till det yttersta för att skapa en bra fälla som inte skadar djuren, så köper vi inte löst utkastade kommentarer om konstruktionsfel, utan att dessa åsikter biläggs med sakliga argument.

Att vi spacklade golvet var ett misstag, och berodde på följande händelseförlopp.

I bilen hem från Arlanda den 4/2 2010 efter tre veckors volontärarbete i Colombia.

Så ringer undertecknad Mikael Gustavsson som är ansvarig för fältpersonalen för första gången och frågar hur testerna fortlöper.

Svaret är att testet är avbrutet på grund av att vildsvinen halkar på golvet, jag säger då att det kan inte finnas några möjligheter att det ligger rätt mängd flis på golven, och förutsätter därefter att Mikael kontrollerar detta och fortsätter testet.

När undertecknad sedan ringer upp Mikael Gustavsson för andra gången i månadsskiftet mars/april 2010 så meddelar Mikael att testerna fortfarande är avbrutna.

Som orsak meddelar Mikael ännu en gång att alla vildsvin hade fläkningsskador, således hade mina tidigare uppmaningar att lägga in minst 10cm flis som bottenmaterial inte uppmärksammats.

Med anledning av detta besked så insåg vi att det var dags att gå till aktion på egen hand, vilket renderade i en livlig aktivitet över hur detta var möjligt, och vad som skulle göras för att lösa problemet.

Eftersom fällorna redan var på plats så var alternativet med nedåtgående bulor i golvplåten ingen möjlig lösning, utan vi var tvungna att hitta på en likvärdig men temporär lösning på problemet.

Efter ett antal olika experiment och tester kom vi slutligen fram till att fästmassa för klinkergolv var den optimala lösningen som gav ett helt halkfritt golv, varpå fem säckar fästmassa inköptes och undertecknad med dottern Kim Lundgren åkte till Örebro för att lösa problemet.

När vi kommer till Örebro så finner vi att två Lotin dubbel fällor står där och har aldrig varit laddade, fällorna var levererade i oktober 2009 och hade ännu inte används i april 2010.

Vi lägger in fästmassan så som bilderna visar, och meddelar den ansvarige för fällorna i Örebro. Att om tre dagar ska det läggas in flis upp till fällans tröskel, och sedan skall fällorna användas.

Nu efteråt är det inte så svårt att räkna ut, varför den fällansvarige i Örebro inte fick order om att ladda sina fällor.

För om testet hade inletts av den här fångstmannen och allt arbete blivit lika exemplariskt utfört, så skulle inga skador funnits att redovisa på fällorna, och testet av våra fällor skulle inte gått att stoppa.

Därefter åker vi vidare till Bålsta och blandar till fästmassan utanför gårdens verkstad, därefter åker vi ut gemensamt och blir visade var fällorna står.

På första platsen står två Lotin enkel och det första som faller i ögonen är att all träflis är utsopad och knappt synbar utanför fällorna, samt att alla fyra skjutluckor står i öppet läge.

Sedan lämnas Kim och undertecknad ensamma för att göra vårt arbete, och när vi undersöker fällorna närmare så upptäcker vi att gillren är ombyggda utan vårt medgivande med en lågt satt snubbeltråd.

Ganska snabbt kan vi konstatera att det inte finns den minsta tillstymmelse till blod i någon av fällorna, vilket indikerar att vildsvin ej har avlivats i dessa två fällor och således inte fångat några vildsvin heller.

Vi söker vidare i fällorna efter smutsfläckar och repor i plåtens zinkbeläggning, för att hitta indikationer på att något djur letat efter en möjlig utgång, men inga spår står att finna som bekräftar några fångster.

Då luckorna varit reglade i öppet läge så har vildsvin varit inne och gnuggat huvudet i fällans tjärbestrukna tak, men de karakteristiska märken som blir när luckan är stängd finns inte att hitta.

I SVA:s förteckning över inlämnade vildsvin står att fångst 2 och 3 är gjorda i dessa fällor, vi vill med hänvisning till det ovanstående, hävda att detta är en omöjlighet.

Särskilt med tanke på att båda vildsvinen uppvisar fläknings-skador på båda sidor, vilket skulle innebära vildsvinen knappast varit passiva i fällan.

Oturligt nog så kom vi till den fälla som orsakat alla skador sist, och det tog inte många sekunder förrän insikten kom att allt arbete under de senaste dagarna varit bortkastat.

Utanför fällan låg flisen utsopad och det gick att räkna i tiotals liter, om fällan laddats enligt mina instruktioner så skulle det legat ca 320-360L flis utanför fällan vilket är en ansevärd hög med flis.

Hur stor en hög med 360L flis är, kan ses från den rekonstruktion som finns bifogad med handlingarna.

Även på denna fälla upptäcker vi att skjutluckorna står öppna, vilket förklarar de skärskador i läppar och tryne som rapporten beskriver.

Även tandfrakturen kommer med all sannolikhet från de utbrytningsförsök som gjorts i samband med att skjutluckorna stått öppna.

Det bifogade bildmaterialet från vår rekonstruktion i Fredriksdal ger en tydlig insikt i vad det är som har pågått vid testerna i Bålsta.

När vi var klara med golven på kvällen den 6/4 2010 så talade undertecknad med Mikael Gustavsson på telefon om de upptäckter vi gjort på plats under dagen, och på det Mikael sa så förstod jag att något hänt under testerna i Bålsta, som han inte var nöjd med men heller inte ville tala om.

Den information Mikael gav mig vid detta tillfälle, var att resten av testerna skulle flyttas till Örebro, där han hade annan personal.

Nu i efterhand framkommer det att testerna i Bålsta fortsatte likväl, vilket ger en del frågetecken om hur mycket Mikael Gustavsson har känt till om den dolda agendan.

Samt även lämnar ett stort frågetecken över varför testerna fortsatte, när Mikael själv visade tveksamhet till det inträffade och personalen.

Exakt två veckor efter att golven gjorts halkfria den 20/4 2010 så fångas 2 vildsvin på godset i Örebro och här är fältpersonalen pålitlig och det visar också resultatet från SVA.

Samma dag går 4 kultingar in i vår fälla i Bålsta, och då får SVA in 6 vildsvin helt utan skador.

Att dessa fyra kultingar är skadefria har sin naturliga förklaring i att det inte är genomförbart att skada fyra individer på ett realistiskt sätt, detta är också den troliga anledningen till att våra fällor i Bålsta byggdes om för att fånga ett vildsvin i taget.

Den 27/1 2011 fångas det sista vildsvinet i mina fällor och det sker i Bålsta och här ska det finnas ett helt halkfritt golv med både flis och fästmassa, och likväl så hittar patologerna två fläckningar på vildsvinet.

Detta får man ändå ta som det slutliga beviset på att det förekommit oegentligheter på godset i Bålsta.

Den enda anledningen till att fällorna är föremål för ett typgodkännande i dag är att vi kom och upptäckte vad som pågick i Bålsta, och att den fältansvarige från Örebro fick börja använda sina fällor som stått oanvända i ca 6 månader.

Innan vi åkte hemifrån den 6/4 så skickades JO anmälan mot Torsten Mörner in, vilket ledde till att Torsten skildes från projektet en vecka senare. Därefter blev det antagligen svårare att arbeta med den dolda agendan, som går som en röd tråd genom hela striden, som har pågått i två år nu.

Man kan ju alltid hoppas på att någon av de inblandade parterna, visar lite civilkurage och gör slut på det maktmissbruk som nu tillåtits pågå i två år.

Några dagar efter besöken i Örebro och Bålsta diskuterar undertecknad händelserna med en initierad person, och berättar att 5 av 6 fångade vildsvin hade fläkningsskador.

Då säger personen att det låter som de har skjutit vildsvinet och fläkt benen innan hjärtat stannat.

Vidare påstår denne att tillfogas skadan på detta vis så kan inte patologerna på SVA avgöra skillnaden, då hjärtat fortsätter att slå ett antal minuter efter att vildsvinet bedövats.

Under de minuter som går innan hjärtat stannat för gott, så hinner tillräckligt med blod pumpas ut till eventuellt skapade fläkningsskador.

Tanken på att någon skulle kunna vara så här förslagen, och göra på detta vis fanns inte i min fantasi.

Men när man tänker tillbaka på att fällorna i Bålsta var ombyggda utan vår tillåtelse, för att fånga ett vildsvin i taget så framstår förloppet som troligt för att inte säga sannolikt.

Om denna teori är sann eller ej vet bra den fältpersonal som utförde testet i Bålsta, men faktum är att den stora skillnaden på fläkningsskador, går inte att förklara med att vi gjorde golvet halkfritt.

Och hur två vildsvin har kunnat avlivas utan att lämna det allra minsta blodspår efter sig, lär vara en gåta för all framtid, som vi aldrig kommer att få höra svaret på.

Även om testet gjordes om helt utan fästmassa eller flis på golvet så skulle inte resultaten från Bålsta gå att återupprepa i alla fall, efter samtalet med den initierade person som jag i dagsläget inte vill namnge så stod det helt klart vad det är som har pågått i Bålsta.

Det måste sägas att det är oerhört ansvarslost av SVA och NV att genomföra tester där egenintressen ges möjlighet att påverka det fortsatta förloppet, både resultat och genomförande av testerna vittnar om att det aldrig funnits någon ambition från vissa engagerade parter att testerna skall lyckas.

I projektplanen finns det nedskrivet att arbetet skall ske i nära samarbete med alla berörda parter vilket inte skett, då vi tillverkare inte gavs möjlighet att träffas förrän testverksamheten var i sitt slutskede.

Rimligtvis borde tillverkarna varit inbjudna till både planeringsmöten och igångsättandet av testverksamheten, men i detta fall är den starka parten d.v.s. SVA och NV inte intresserade av diskussioner med tillverkarna som får ses som den svaga parten i sammanhanget.

Det är många personer som gjort sitt yttersta för att de här testerna skall bli bra, men tyvärr så har några rötägg med egenintressen lyckats att förstöra dessa goda intentioner.

Dessutom har detta gjort SVA:s intet ont anande patologer till ett åtlöje, då de ofrivilligt dragits in i en strid med helt andra avsikter än att värna om djurens hälsa.

Om det ligger till på det vis som vi misstänker och anser att vi kunnat bevisa med denna skrivelse, så har patologerna m.fl. utnyttjats för dunkla syften, där jakt och ekonomiska intressen skyddas med alla medel.

Man kan nog konstatera att SVA:s slutrapport för 2 miljoner kronor, är färdig för pappersinsamlingen.

Undertecknad har tjatat till leda om att berörda myndigheter måste hålla sig till de regler och författningar som gäller i dagsläget, dessa uppmaningar har ignorerats fullständigt så nu förklarar jag detta en gång till.

1. EU avtalet säger att det ska ingå 20 fångade djur vid ett test av en levandefångstfälla.

Därför har de genomförda testen inget internationellt värde för oss tillverkare, och ej heller något värde för Svenska och ev. utländska forskare som vill ta del av materialet för sin forskning i framtiden, vilket Torsten Mörner varit mycket noggrann med att betona vikten av i tidigare skivelser till bl.a. SLU.

Antalet fångade djur är ej heller i tillräligt antal för att göra de bedömningar och förslag som återges i denna rapport. Detta har undertecknad påpekat hur många gånger som helst i div. svarsskrivelser, utan att få minsta reaktion tillbaka från berörda myndigheter.

Vid tester av fällor som dödar fångsten vid fångstillfället är det däremot 12 fångade djur som gäller för ett typgodkännande, här är det också ett krav på att praktiska tester skall föregå ett typgodkännande.

2. I EU avtalet är inte vildsvin upptagna som annat än ”pest animals” vilket medför att de just slutförda testen, inte överensstämmer med ingångna internationella avtal mellan USA Canada Ryssland och EU.

Skall gällande EU avtal följas så får endast tester utföras på de djurarter som finns upptagna på listan, vilket inte är fallet med vildsvin.

3. Med dagens gällande regler för typgodkännande av levandefångstfällor, så är det okulärbesiktning och ett samrådsförfarande med Jordbruksverket som är de enda krav som ställs gentemot tillverkaren.

4. Givetvis har myndigheter rätt att göra vetenskapliga tester om de så önskar, men dessa tester skall inte kopplas samman som ett villkor för att erhålla ett typgodkännande från Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket ger alla dessa typgodkännanden ”tills vidare” vilket i praktiken innebär att en fälla som vid användande i fält, visar sig vara olämplig kan omedelbart få sina tillstånd indragna.

5. Naturvårdsverkets agerande har resulterat i att det skapats en monopol ställning sedan juli 2007.

En tillverkare av vildsvinsfällor har erhållit ensamrätt på den Svenska marknaden och har så fortfarande, vilket står i strid mot den fria konkurrens som skall råda enl. EES avtalet som Sverige undertecknat.

Som en information kan nämnas att i sin sista ansökan till Djurförsöksetiska nämnden så har SVA kopierat och bifogat ISO standarden i sin helhet, vilket är en mindre lämplig åtgärd med tanke på att ISO standarden kostar 7-800 kr st. och skyddas av copyright.

Ansökan är numera en offentlig handling som kan begäras ut av allmänheten, vilket ger vissa problem.

Ansökan inkl. ISO standard delades bl.a. ut till oss tillverkare på mötet hos Naturvårdsverket 2010-12-07.

Vem eller vilka som egentligen styr i allt detta, är svårt att få grepp om i dagsläget.

Det som framgår med all tydlighet är att det sitter mer än en person i beslutsfattande ställning, och har mycket dålig kontroll över vilka avtal och regler som gäller och styr beslut av detta slag.

Än en gång vill undertecknad betona att det finns endast en person i landet som är expert i dessa frågor, han kan dessa regler utantill efter 22 års anställning, med just den här sortens frågor som sitt expertområde och sin huvudsakliga arbetsuppgift vid Naturvårdsverket.

Denna statligt avlönade expert har ingen beslutsfattare på varken NV eller SVA haft det minsta intresse av att rådfråga under de senaste två åren, utan i stället får experten sparken för att han säger den sanning som de överordnade inte tycks vilja höra.

Talesättet ”att döda budbäraren som kommer med dåliga besked” är slående.

Fällorna som Lotin AB lämnat in för test inkl. de fällor som är inlämnade som referensmaterial, har ett sammanlagt marknadsvärde på 102 500 kr utöver detta kommer ca två års arbete som lagts ned på att strida för att berörda myndigheter skall följa gällande författning och avtal.

Vad de totala kostnaderna för allt detta slutar på vet vi inte i dagsläget men vi avser att återkomma med en hemställan om skadestånd för förlorad inkomst, offentlig smutskastning, samt allt nerlagt arbete och till slut psykiskt lidande som i dagsläget drabbat flera av oss i företaget.

Ovissheten om företagets fortsatta framtid samt den ständiga frågan, om företaget ska gå i konkurs nu eller om vi ska klara oss ett halvår till är deprimerande när det aldrig tycks bli ett slut på bråket.

Det faktum att ett livsverk riskerar att bli sålt på exekutiv auktion över en dag, på grund av ett utstuderat myndighetsmissbruk, blir som alla kan förstå psykiskt nedbrytande i längden.

Som om inte detta är nog så har tvisten bidragit till att ett påbörjat projekt med solvärme paneler, med ca en miljon i investerade medel har stått helt still i två år. Då undertecknad varit tvungen att lämna rollen som företagsledare, och i stället sadla om till advokatyrket för att rädda företaget från att gå i konkurs.

Vilket i sin tur lett till att vi tappar marknadsandelar i en rasande takt, på både fällor och solvärmepaneler.

Med vänliga Hälsningar Lars-Olof Lundgren
